

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 46.

Vydána dne 1. srpna 1950.

Cena Kčs 2.—.

O B S A H:

(113.—116.) **113.** Nařízení, jímž se stanoví podrobnosti o přestupu státních zaměstnanců a některých nestátních veřejných zaměstnanců, jakož i příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů, do národního důchodového pojištění a srážky na pojistné. — **114.** Nařízení o pensijním a úrazovém zabezpečení zaměstnanců v pragmatikálním nebo regulovaném služebním poměru převzatých do služeb národních podniků, zřízených z bývalých státních podniků, nebo do služeb některých jiných národních podniků. — **115.** Nařízení o pracovních a platových poměrech a o pensijním zabezpečení bývalých pragmatikálních zaměstnanců převzatých do služeb národních nebo komunálních podniků. — **116.** Nařízení, jímž se stanoví u příslušníků ozbrojených sborů vyměřovací základ pro účely národního pojištění a vojenské nemocenské péče.

113.**Vládní nařízení****ze dne 11. července 1950,**

jímž se stanoví podrobnosti o přestupu státních zaměstnanců a některých nestátních veřejných zaměstnanců, jakož i příjemců odpočivných (zaopatřovacích) platů, do národního důchodového pojištění a srážky na pojistné.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 29 odst. 2 a § 34 zákona č. 66/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců, § 30 odst. 2 zákona č. 67/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů, a § 255 odst. 1 písm. a) zákona č. 99/1948 Sb., o národním pojištění:

První oddíl.

Přestup do národního pojištění.**§ 1.****Rozsah platnosti.**

Tento oddíl upravuje nároky z národního důchodového pojištění

1. státních zaměstnanců, kteří se dnem 1. dubna 1950 stali podle § 29 odst. 1 zák. č. 66/1950 Sb. účastnými národního důchodového pojištění,

2. soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů, kteří se dnem 1. dubna 1950

stali podle § 30 odst. 1 zák. č. 67/1950 Sb. účastnými národního důchodového pojištění,

3. nestátních veřejných zaměstnanců, kteří byli do 31. března 1950 v činné službě a do tohoto dne vyňati z národního důchodového pojištění a pro něž platí zákon č. 66/1950 Sb.

(dále jen „zaměstnanci“), a pozůstalých po nich,

4. osob, které dne 31. března 1950 byly pozivateli odpočivných (zaopatřovacích) platů ze státního nebo jiného veřejného pensijního zaopatření (dále jen „pensisté“), a pozůstalých po nich.

Zaměstnanci v činné službě.**§ 2.****Základní ustanovení.**

Nastal-li nápad dávky po 31. březnu 1950, posuzují se nároky zaměstnanců, jejich rodinných příslušníků a pozůstalých po zaměstnancích podle obecných předpisů o národním důchodovém pojištění s odchylkami dále stanovenými.

§ 3.**Zvýšení důchodu.**

(1) Starobní (invalidní) důchod náležející zaměstnanci z národního pojištění se zvyšuje o částku, o kterou by jeho odpočivné platy bez výchovného a zvláštního přídatku k výchovnému ze státního (veřejného) pensijního zaopatření, které by mu příslušely při přeložení do výslužby ke dni 31. března 1950, převyšovaly starobní (invalidní) důchod z národního pojištění, vypočtený podle §§ 2, 4 a 5 k témuž

dni. Ustanovení § 71 odst. 8 zákona o národním pojištění platí obdobně.

(2) Důchody z národního pojištění náležející pozůstalým po zaměstnancích se zvyšují o polovinu zvýšení podle odstavce 1.

(3) Nárok na zvýšení podle odstavců 1 a 2 přísluší i tehdy, skončí-li se pracovní poměr zaměstnancův před nápadem důchodu, leč by zaměstnanec byl odsouzen ke ztrátě občanských práv nebo byl jeho pracovní poměr zrušen bez výpovědi (§ 20 zák. č. 66/1950 Sb.), po případě u soudců v důsledku kárného trestu pronuštění (§ 14 odst. 2 zák. č. 67/1950 Sb.).

§ 4.

Započitatelná doba.

(1) Pro vznik a výši nároků podle § 2 se posuzuje jako doba národního důchodového pojištění

a) doba započitatelná (započtená) pro výměru odpočívňích (zaopatřovacích) platů a

b) jiná doba získaná v národním (veřejno-právním) důchodovém pojištění.

Doby, které se kryjí, se započítávají jenom jednou.

(2) Doba, po kterou byly vypláceny odpočívňné (zaopatřovací) platy ze státního (veřejného) pensijního zaopatření, se posuzuje jako náhradní doba podle § 61 odst. 2 písm. e) zákona o národním pojištění.

§ 5.

Vyměřovací základ.

(1) Pro roční průměr vyměřovacích základů podle § 71 odst. 5 zákona o národním pojištění se za dobu od 1. ledna 1946 do 31. března 1950 počítají pravidelné služební (pracovní) příjmy, čítajíc v to i zálohu na platovou úpravu. Při tom se nehledí k částkám přesahujícím 120.000 Kčs za rok.

(2) Pravidelnými služebními (pracovními) příjmy se ve smyslu odstavce 1 rozumějí druhy příjmů, které jsou rozhodně pro stanovení vyrovnávacího přídatku podle § 28 odst. 4 zák. č. 66/1950 Sb. nebo podle § 32 odst. 6 zák. č. 67/1950 Sb., a to ve výši stanovené pro skupinu míst činného A, a případné naturální příjmy.

§ 6.

Nejnižší výměra důchodu

(1) Starobní (invalidní) důchod včetně zvýšení podle § 3 nesmí být nižší než odpočívňné platy (bez výchovného a zvláštního přídatku k výchovnému), na něž by měl zaměstnanec

nárok, kdyby byl dne 31. března 1950 přeložen do výslužby.

(2) Úhrn důchodů pozůstalých nesmí být nižší než úhrn obdobných zaopatřovacích platů, které by jim náležely, kdyby zaměstnanec byl zemřel dne 31. března 1950.

Pensisté.

§ 7.

Trvání nároku na odpočívňné (zaopatřovací) platy.

(1) Důchody pensistů se považují od 1. dubna 1950 za důchody podle zákona o národním pojištění.

(2) Důchody pensistů se sníží nebo odejmou, jen pokud by to připouštěly také dosavadní předpisy o státním (veřejném) pensijním zaopatření.

(3) Krácení důchodů podle § 92 odst. 1 a podle § 274 zákona o národním pojištění zůstává nedotčeno.

(4) Bude-li pensistovi, jemuž nárok na důchod zanikl, důchod znovu přiznán, náleží mu nejméně ve výši uvedené v § 6.

(5) Pozůstalým po pensistech zemřelých po 31. březnu 1950 náleží důchod, jsou-li splněny podmínky stanovené zákonem o národním pojištění, a jde-li o příspěvek na výchovu, stanovené předpisy o státním (veřejném) pensijním zaopatření. Výše důchodu, po případě příspěvku na výchovu se určí podle předpisů o státním (veřejném) pensijním zaopatření.

§ 8.

Převzetí odpočívňných (zaopatřovacích) platů Ústřední národní pojišťovnou.

(1) Ústřední národní pojišťovna převezme odpočívňné (zaopatřovací) platy osob, na které se vztahuje toto nařízení, způsobem a ve lhůtách, které stanoví ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Ústřední národní pojišťovna převezme potřebný počet zaměstnanců a technických zařízení orgánů dosud příslušných ve věcech pensijního (provisního) zaopatření osob uvedených v odstavci 1. Podrobnosti stanoví ministerstvo práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

Oznamovací povinnost.

§ 9.

(1) Orgány příslušné dosud ve věcech státního pensijního (provisního) zaopatření osob

uvedených v § 1 sdělí Ústřední národní pojišťovně nebo její územní organizační složce a zaměstnanci nejpozději do 31. prosince 1951 a dojde-li k nápadu důchodu před uvedeným dnem, neprodleně okolnosti rozhodné pro přiznání a výměru dávek zaměstnanců a jejich pozůstalých, zejména o započitatelné služební době, o výši služebních příjmů rozhodných podle § 5 a o výši odpočivného (zapořívovacího) platu, na který by měl zaměstnanec nárok dne 31. března 1950.

(2) Podrobnosti stanoví ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s ministerstvem financí.

Druhý oddíl.

§ 10.

Pojistné.

(1) Státní zaměstnanci, na které se vztahují platové řády vydané podle § 32 zák. č. 66/1950 Sb. nebo podle § 31 zák. č. 67/1950 Sb., platí na pojistné nemocenského pojištění 2% a jejich zaměstnavatel 4.8% z vyměřovacího základu stanoveného podle § 20 odst. 1 a 5 až 8 zákona o národním pojištění. Pojistné důchodového pojištění a úrazový příspěvek hradí zaměstnavatel.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně pro zaměstnance uvedené v § 2 odst. 2 zák. č. 66/1950 Sb. nebo v § 34 tohoto zákona, pokud tak stanoví vláda.

(3) Ministerstvo práce a sociální péče může v dohodě s ministerstvem financí stanovit, že se pojistné za zaměstnance uvedené v odstavcích 1 a 2 odvádí úhrnkem.

Třetí oddíl.

Závěrečná ustanovení.

§ 11.

Ministerstvo práce a sociální péče může v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a po slyšení jednotné odborové organizace stanovit podrobnosti o provádění tohoto nařízení, zejména také o zajištění lékařské posudkové služby lékaři, kteří konali tuto službu do 31. března 1950 pro úřady uvedené v § 9, a to podle povahy věci vyhláškou v Úředním listě.

§ 12.

Ministerstvo práce a sociální péče může činit v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a po slyšení jednotné odborové organizace opatření k odstranění překročí, které by se vyskytly při provádění tohoto nařízení.

§ 13.

Opatření, která byla učiněna podle dosavadních předpisů o státním (veřejném) pensijním zaopatření ode dne počátku účinnosti do dne vyhlášení tohoto nařízení ve věcech, na něž se vztahuje první oddíl tohoto nařízení, zůstávají nedotčena. Ústřední národní pojišťovna může však do 30. června 1951 přezkoumat opatření uvedená v předchozí větě podle předpisů o národním pojištění a nově rozhodnout.

§ 14.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1950; provede je ministr práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Erban v. r.

114.

Vládní nařízení

ze dne 11. července 1950

o pensijním a úrazovém zabezpečení zaměstnanců v pragmatikálním nebo regulovaném služebním poměru převzatých do služeb národních podniků, zřízených z bývalých státních podniků, nebo do služeb některých jiných národních podniků.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 21 odst. 2 a 4 zákona č. 311/1948 Sb., o národních dopravních podnicích, § 13 odst. 2 a 4 zákona č. 312/1948 Sb., o organizaci státních lesů a statků, § 15 odst. 2 a 4 zákona č. 27/1949 Sb., o mechanizaci zemědělství, § 16 odst. 3 zákona č. 151/1949 Sb., o Československé poště, národním podniku, a § 9 odst. 3 zákona č. 63/1950 Sb., o úpravě hospodaření s tabákem, solí a lihem a o zrušení státních finančních monopolů:

§ 1.

Rozsah platnosti.

Toto nařízení upravuje:

1. Nároky z národního důchodového pojištění zaměstnanců národních dopravních podniků, národních podniků Československé státní lesy, Československé státní statky, Ústředí pro mechanizaci zemědělství a Československá pošta

a národních podniků pro hospodaření s tabákem, solí a lihem, kteří byli ke dni 31. března 1950 vyňati z národního důchodového pojištění (dále jen „zaměstnanci“), a pozůstalých po nich,

2. nároky z úrazového zaopatření osob, které utrpěly úraz do 31. března 1950 a jsou pro tento úraz poživateli důchodů z úrazového zaopatření zaměstnanců národních podniků Československé dráhy nebo Československá automobilová doprava (bývalého státního podniku Československé státní dráhy), Československá pošta (bývalého státního podniku Československá pošta) nebo státního podniku Československý tabákový monopol, a pozůstalých po nich.

§ 2.

Z á k l a d n í u s t a n o v e n í.

(1) Zaměstnanci jsou od 1. dubna 1950 účastni národního důchodového pojištění.

(2) Nastal-li nápad dávky po 31. březnu 1950, posuzují se nároky zaměstnanců, jejich rodinných příslušníků a pozůstalých po zaměstnancích podle předpisů o národním důchodovém pojištění s odchylkami dále stanovenými.

§ 3.

Z v ý š e n í d ů c h o d u.

(1) Starobní (invalidní) důchod náležející zaměstnanci z národního pojištění se zvyšuje o částku, o kterou by jeho odpočivné platy bez výchovného a zvláštního přídatku k výchovnému ze státního (veřejného) pensijního zaopatření, které by mu příslušely při přeložení do výslužby ke dni 31. března 1950, převyšovaly starobní (invalidní) důchod z národního pojištění, vypočtený podle §§ 2, 4 a 5 k témuž dni. Ustanovení § 71 odst. 8 zákona o národním pojištění platí obdobně.

(2) Důchody náležející z národního pojištění pozůstalým po zaměstnancích se zvyšují o polovinu zvýšení podle odstavce 1.

(3) Nárok na zvýšení podle odstavců 1 a 2 přísluší i tehdy, vystoupí-li zaměstnanec ze služby zaměstnavatele uvedeného v § 1 před nápadem důchodu.

(4) Nárok na zvýšení podle odstavců 1 a 2 nepřislouší, je-li zaměstnanec odsouzen ke ztrátě občanských práv nebo byl-li jeho pracovní poměr zrušen proto, že se dopustil takového jednání, že ho nelze dále považovati za státně spolehlivého.

§ 4.

Z a p o č í t a t e l n á d o b a.

(1) Pro vznik a výši nároků podle § 2 se posuzuje jako doba národního důchodového pojištění

- a) doba započítatelná (započtená) pro výměru odpočivných (zaopatřovacích) platů a
- b) jiná doba získaná v národním (veřejnoprávním) důchodovém pojištění.

Doby, které se kryjí, se započítávají jen jednou.

(2) Doba, po kterou byly vypláceny odpočivné (zaopatřovací) platy ze státního (veřejného) pensijního zaopatření, se posuzuje jako náhradní doba podle § 61 odst. 2 písm. e) zákona o národním pojištění.

§ 5.

V y m ě ř o v a c í z á k l a d.

(1) Pro roční průměr vyměřovacích základů podle § 71 odst. 5 zákona o národním pojištění se za dobu od 1. ledna 1946 do 31. března 1950 počítají pravidelné služební (pracovní) příjmy, čítajíc v to-i zálohu na platovou úpravu. Při tom se nehledí k částkám přesahujícím 120.000 Kčs za rok.

(2) Pravidelnými služebními (pracovními) příjmy se ve smyslu odstavce 1 rozumějí druhy příjmů, které jsou rozhodné pro stanovení vyrovnávacího přídatku podle pracovních a mzdových řádů jednotlivých národních podniků, a to ve výši stanovené pro skupinu míst činovního A, a případně naturální příjmy.

§ 6.

N e j n í ž š í v ý m ě r a d ů c h o d u.

(1) Starobní (invalidní) důchod včetně zvýšení podle § 3 nesmí být nižší než odpočivné platy (bez výchovného a zvláštního přídatku k výchovnému), na něž by měl zaměstnanec nárok, kdyby byl dne 31. března 1950 přeložen do výslužby.

(2) Úhrn důchodů pozůstalých nesmí být nižší než úhrn obdobných zaopatřovacích platů, které by jim náležely, kdyby zaměstnanec byl zemřel dne 31. března 1950.

§ 7.

Ú r a z o v é z a b e z e č e n í.

(1) Od 1. dubna 1950 jsou zaměstnanci pojištění na dávky úrazového odškodnění podle předpisů o národním pojištění. Úrazové zaopatření národních podniků Československé dráhy, Československá automobilová doprava a Československá pošta a státního podniku Československý tabákový monopol se dnem 31. března 1950 zrušuje.

(2) Důchody napadlé z úrazového zaopatření uvedeného v odstavci 1 se považují od 1. dubna 1950 za důchody podle zákona o národním pojištění.

(3) Důchody z úrazového zaopatření, napadlé z úrazů přihodivšího se do 31. března 1950, se změní nebo odejmou, jen pokud by to připouštěly také dosavadní předpisy o úrazovém zaopatření platné do tohoto dne. Vznikne-li však důchodci, požívajícímu důchod z úrazového zaopatření, nárok na invalidní nebo starobní důchod po 31. březnu 1950, posuzují se jeho nároky z úrazu podle předpisů o národním pojištění.

(4) Nároky pozůstalých po důchodci, který zemřel po 31. březnu 1950 následkem úrazu utrpěného do tohoto dne, se posuzují podle předpisů o národním pojištění.

§ 8.

Převzetí důchodů z úrazového zaopatření Ústřední národní pojišťovnou.

(1) Ústřední národní pojišťovna převezme důchody z úrazového zaopatření osob, na které se vztahuje toto nařízení, způsobem a ve lhůtách, které stanoví ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s ministerstvem dopravy, po případě s ministerstvy pošt a financí.

(2) Ústřední národní pojišťovna převezme potřebný počet zaměstnanců a technických zařízení orgánů dosud příslušných ve věcech úrazového zaopatření osob uvedených v odstavci 1. Podrobnosti stanoví ministerstvo práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

§ 9.

O z n a m o v a c í p o v i n n o s t.

(1) Orgány příslušné dosud ve věcech státního pensijního (provisního) a úrazového zaopatření osob uvedených v § 1, po případě zaměstnavatelé, sdělí Ústřední národní pojišťovně nebo její územní organizační složce a zaměstnanci nejpozději do 31. prosince 1951, a dojde-li k nápadu důchodu před uvedeným dnem, neprodleně okolnosti rozhodné pro přiznání a výměru dávek zaměstnanců a jejich pozůstalých, zejména o započitatelné služební době, o výši služebních příjmů rozhodných podle § 5 a o výši odpočivného (zaopatřovacího) platu, na který by měl zaměstnanec nárok dne 31. března 1950.

(2) Podrobnosti stanoví ministerstvo práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

Z á v ě r e č n á u s t a n o v e n í.

§ 10.

Ministerstvo práce a sociální péče může v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a po slyšení jednotné odborové organizace sta-

novit potřebnosti o provádění tohoto nařízení, zejména také o zajištění lékařské posudkové služby lékaři, kteří konali tuto službu do 31. března 1950 pro orgány uvedené v § 9, a to podle povahy věci vyhláškou v Úředním listě.

§ 11.

Ministerstvo práce a sociální péče může činiti v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a po slyšení jednotné odborové organizace opatření k odstranění překročí, které by se vyskytly při provádění tohoto nařízení.

§ 12.

Opatření, která byla učiněna podle dosavadních předpisů o státním (veřejném) pensijním a úrazovém zaopatření ode dne počátku účinnosti do dne vyhlášení tohoto nařízení ve věcech, na něž se vztahuje, zůstávají nedotčena. Ústřední národní pojišťovna může však do 30. června 1951 přezkoumat opatření uvedená v předchozí větě podle předpisů o národním pojištění a nově rozhodnout.

§ 13.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1950, a pokud jde o zaměstnance, na něž se vztahuje zákon č. 63/1950 Sb., dnem 1. července 1950; provede je ministr práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Erbán v. r.

115.

Vládní nařízení

ze dne 11. července 1950

o pracovních a platových poměrech a o pensijním zabezpečení bývalých pragmatikálních zaměstnanců převzatých do služeb národních nebo komunálních podniků.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 25 dekretu presidenta republiky č. 100/1945 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, podle § 17 zákona č. 121/1948 Sb., o znárodnění ve stavebnictví, a podle § 23 zákona č. 199/1948 Sb., o komunálních podnicích:

První oddíl.

Rozsah platnosti.

§ 1.

Ustanovení tohoto nařízení se vztahují na zaměstnance

- a) národních podniků, zřízených podle dekretu o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků nebo podle zákona o znárodnění ve stavebnictví, po případě národních podniků, pro něž platí přímo nebo obdobně ustanovení § 25 dekretu č. 100/1945 Sb., ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, nebo
- b) komunálních podniků zřízených podle zákona o komunálních podnicích,

kteří se stali v důsledku zřízení těchto podniků jejich zaměstnanci a byli do této doby v pragmatikálním nebo jiném regulovaném služebním poměru (dále jen „zaměstnanci“).

Druhý oddíl.

Pracovní a mzdové poměry.

§ 2.

(1) Pracovní a mzdové poměry zaměstnanců se řídí do 31. března 1950 předpisy, které pro ně platily do doby, než se stali zaměstnanci národního nebo komunálního podniku.

(2) Počínajíc dnem 1. dubna 1950 se pracovní a mzdové poměry zaměstnanců řídí předpisy platnými pro ostatní zaměstnance národních nebo komunálních podniků.

(3) Pokud nároky zaměstnancovy z pracovního poměru závisí na době trvání zaměstnání, započítává se doba trvání pragmatikálního nebo jiného regulovaného služebního poměru jako doba zaměstnání.

§ 3.

(1) Zaměstnancům, kterým dne 31. března 1950 příslušely vyšší služební příjmy, než kolik činí jejich mzda podle § 2 odst. 2, poskytne zaměstnavatel vyrovnávací přídavek v té výši a potud, pokud jejich čistá mzda nedosáhne výše služebních příjmů příslušejících jim dne 31. března 1950.

(2) Vyrovnávací přídavek podle odstavce 1 přísluší bez časového omezení zaměstnancům, jejichž služební příjmy nepřesahovaly dne 31. března 1950 částku 3.500 Kčs měsíčně. Zaměstnancům, kterým v tento den náležely vyšší služební příjmy, přísluší vyrovnávací přídavek ve výši stanovené v odstavci 1 nejdéle do 31. března 1951; po tomto dni jim přísluší

jen potud, pokud jejich mzda nepřesáhne částku 3.500 Kčs měsíčně, a jen do této výše.

(3) Při stanovení vyrovnávacího přídavku podle předchozích odstavců se počítají hrubé příjmy po odečtení daně ze mzdy a pojistného podle předpisů o národním pojištění. Takto vypočtená částka se zvyšuje o částku připadající na pojistné národního pojištění jdoucí na vrub zaměstnance a na daň ze mzdy.

(4) Ministerstvo práce a sociální péče stanoví v dohodě s ministerstvem financí podle zásad platných pro zaměstnance, na něž se vztahuje zákon č. 66/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců, které příjmy jsou rozhodné pro výpočet vyrovnávacího přídavku podle odstavců 1 a 2 a v jakému rozsahu a jakým způsobem zaměstnavatel zaměstnanci vyrovná rozdíl mezi částkou rodinného přídavku podle zákona č. 90/1949 Sb., o rodinných přídavcích, ve znění předpisů jej měnících nebo doplňujících, a částkou výchovního podle dosavadních předpisů a zvláštního přídavku podle § 1 odst. 1 písm. c) zákona č. 159/1945 Sb., o zvláštním přídavku státním a některým jiným veřejným zaměstnancům, jakož i poživatelům státních odpočívňých (zaopatřovacích) platů, ve znění zákona č. 69/1947 Sb.

§ 4.

D o s a v a d n í n á r o k y n a p l a t .

Nároky zaměstnanců na plat za dobu do 31. března 1950 se považují za uspokojené částkami, které jim byly vyplaceny podle předpisů platných (použitelných) do doby, než se stali zaměstnanci národního nebo komunálního podniku. Bylo-li zaměstnancům podle příslušných mzdových úprav platných pro ostatní zaměstnance národních nebo komunálních podniků vyplaceno více, než jim náleželo podle ustanovení § 2 odst. 1, nelze od nich požadovati vrácení těchto přeplatků.

§ 5.

P ř í j m y z a m ě s t n a n c ů
n e p ř í t o m n ý c h v p r á c i .

(1) Nároky na pracovní příjmy při nepřítomnosti v práci pro nemoc (úraz) nebo pro těhotenství (mateřství) se posuzují do prvního dne měsíce následujícího po vyhlášení tohoto nařízení podle předpisů platných před jeho účinností. Celková doba trvání nároku na pracovní příjmy nesmí však přesáhnouti dobu, po kterou příslušely služební příjmy podle předpisů uvedených v předchozí větě.

(2) Byly-li zaměstnanci v době uvedené v odstavci 1 vyplaceny toliko peněžité dávky

z národního pojištění nemocenského, je zaměstnavatel povinen vyplatit zaměstnanci částky, rovnající se rozdílu mezi těmito dávkami a pracovními příjmy, na které by zaměstnanec měl nárok podle odstavce 1. Zaměstnavatel je oprávněn zúčtovat si částky, které byly v této době vyplaceny zaměstnanci vedle pracovních příjmů na peněžitých dávkách národního pojištění nemocenského.

Třetí oddíl. Národní pojištění.

§ 6.

Z á k l a d n í u s t a n o v e n í.

(1) Pensijní zabezpečení zaměstnanců se řídí do 31. března 1950 dosavadními předpisy. Od 1. dubna 1950 jsou zaměstnanci účastni národního důchodového pojištění.

(2) Nastal-li nápad dávky po 31. březnu 1950, posuzují se nároky zaměstnanců, jejich rodinných příslušníků a pozůstalých po zaměstnancích podle předpisů o národním důchodovém pojištění s odchylkami dále stanovenými.

§ 7.

Z v ý š e n í d ů c h o d u.

(1) Starobní (invalidní) důchod náležející zaměstnanci z národního pojištění se zvyšuje o částku, o kterou by odpočívání platy bez výchovného a zvláštního přídatku k výchovnému ze státního (veřejného) pensijního zaopatření, které by mu příslušely při přeložení do výslužby ke dni 31. března 1950, převyšovaly starobní (invalidní) důchod z národního pojištění, vypočtený podle §§ 6, 8 a 9 k témuž dni. Ustanovení § 71 odst. 8 zákona o národním pojištění platí obdobně.

(2) Důchody náležející z národního pojištění pozůstalým po zaměstnancích se zvyšují o polovinu zvýšení podle odstavce 1.

(3) Nárok na zvýšení podle odstavců 1 a 2 přísluší i tehdy, vystoupí-li zaměstnanec ze služeb zaměstnavatele uvedeného v § 1 před nápadem důchodu.

(4) Nárok na zvýšení podle odstavců 1 a 2 nepřísluší, je-li zaměstnanec odsouzen ke ztrátě občanských práv nebo byl-li jeho pracovní poměr zrušen proto, že se dopustil takového jednání, že ho nelze považovat za státně spolehlivého.

§ 8.

Z a p o č í t a t e l n á d o b a.

(1) Pro vznik a výši nároků podle § 6 se posuzuje jako doba národního důchodového pojištění

- a) doba započitatelná (započtená) pro výměru odpočívání (zaopatřovací) platů a
- b) jiná doba získaná v národním (veřejnoprávním) důchodovém pojištění.

Doby, které se kryjí, se započítávají jen jednou.

(2) Doba, po kterou byly vyláčeny odpočívání (zaopatřovací) platy ze státního (veřejného) pensijního zaopatření, se posuzuje jako náhradní doba podle § 61 odst. 2 písm. e) zákona o národním pojištění.

§ 9.

V y m ě ř o v a c í z á k l a d.

(1) Pro roční průměr vyměřovacích základů podle § 71 odst. 5 zákona o národním pojištění se za dobu od 1. ledna 1946 do 31. března 1950 počítají pravidelně služební (pracovní) příjmy, čítajíc v to i zálohu na platovou úpravu, pokud zaměstnanci náležela (§ 4). Při tom se nehledí k částkám přesahujícím 120.000 Kčs za rok.

(2) Pravidelnými služebními (pracovními) příjmy ve smyslu odstavce 1 se rozumějí příjmy stanovené podle § 3 odst. 4 a případné naturální příjmy.

§ 10.

N e j n í ž š í v ý m ě r a d ů c h o d u.

(1) Starobní (invalidní) důchod včetně zvýšení podle § 7 nesmí být nižší než odpočívání platy (bez výchovného a zvláštního přídatku k výchovnému), na něž by měl zaměstnanec nárok, kdyby byl dne 31. března 1950 přeložen do výslužby.

(2) Úhrn důchodů pozůstalých nesmí být nižší než úhrn obdobných zaopatřovacích platů, které by jim náležely, kdyby zaměstnanec byl zemřel dne 31. března 1950.

Platnost dosavadních opatření.

§ 11.

(1) Postupovalo-li se u zaměstnanců v době před 1. dubnem 1950 při provádění národního (veřejnoprávního sociálního) pojištění, pokud jde o dávky nemocenského pojištění nebo pokud jde o pojistné vůbec, jinak než by vyplývalo z předchozích ustanovení, zachovává se tento skutečný stav. To platí i pro provádění zákona o rodinných přídatecích.

(2) Zaměstnanec, jemuž byl před 1. dubnem 1950 přiznán starobní (invalidní) důchod z národního pojištění, může do 30. června 1951 žádati, aby mu byl tento důchod přiznán ve výši a jako odpočívání plat z veřejného pensijního zaopatření, na který by měl nárok podle tohoto nařízení. Částky již vyplacené se zúč-

tují na důchody přiznané podle ustanovení tohoto nařízení.

(3) Ustanovení odstavce 2 platí obdobně o dávkách pro pozůstalé po zaměstnancích.

§ 12.

Opatření, která byla učiněna podle dosavadních předpisů o státním (veřejném) pensijním zaopatření ode dne počátku účinnosti do dne vyhlášení tohoto nařízení ve věcech, na něž se nařízení vztahuje, zůstávají nedotčena. Ústřední národní pojišťovna může však do 30. června 1951 opatření uvedená v předchozí větě přezkoumat podle předpisů o národním pojištění a nově rozhodnout.

§ 13.

O z n a m o v a c í p o v i n n o s t.

(1) Orgány příslušné ve věcech státního (veřejného) pensijního (provizního) zaopatření osob uvedených v § 1 sdělí Ústřední národní pojišťovně nebo její územní organizační složce a zaměstnanci nejpozději do 31. března 1951, a dojde-li k nápadu důchodu před uvedeným dnem, neprodleně okolnosti rozhodné pro přiznání a výměru dávek zaměstnanců a jejich pozůstalých, zejména o započítatelné služební době, o výši služebních příjmů rozhodných podle § 9 a o výši odpočivného (zapořívovacího) platu, na který by měl zaměstnanec nárok dne 31. března 1950.

(2) Podrobnosti stanoví ministerstvo práce a sociální péče v dohodě s ministerstvem financí.

Čtvrtý oddíl.

Závěrečná ustanovení.

§ 14.

Ministerstvo práce a sociální péče může v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a po slyšení jednotné odborové organizace vydat bližší předpisy o podrobnostech k provádění tohoto nařízení, jakož i činit opatření k odstranění překročí nebo nesrovnalostí, jež by se vyskytly při jeho provádění.

§ 15.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1950; provede je ministr práce a sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Erban v. r.

116.

Vládní nařízení

ze dne 11. července 1950,

jímž se stanoví u příslušníků ozbrojených sborů vyměřovací základ pro účely národního pojištění a vojenské nemocenské péče.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 20 odst. 1 poslední věty zákona č. 99/1948 Sb., o národním pojištění, a podle § 39 zákona č. 236/1948 Sb., o vojenské nemocenské péči:

§ 1.

Vyměřovacím základem pro dávky a pojistné národního pojištění nemocenského jsou u příslušníků Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže základní plat, funkční přídavek a služební přídavek.

§ 2.

Základnou pro výměru příspěvku na úhradu nákladu vojenské nemocenské péče jsou u vojenských osob z povolání základní plat, funkční přídavek a služební přídavek a u důstojníků v záloze v další službě hodnostní základ (jeho poměrná část), funkční přídavek a služební přídavek.

§ 3.

Opatření, která byla učiněna od 1. září 1949 do dne vyhlášení tohoto nařízení ve věcech pojistného a srážek na pojistné národního nemocenského pojištění u příslušníků Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže a ve věcech příspěvku na vojenskou nemocenskou péči, se pro uvedenou dobu považují za učiněná podle tohoto nařízení.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. září 1949; provedou je ministři práce a sociální péče, národní bezpečnosti, spravedlnosti a národní obrany.

Zápotocký v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopřiva v. r.

Dr. Rais v. r.

Erban v. r.